

Lady Chatterley túlél

Meg kell mondjam, te is túlélhető vagy,
mint némely rák. A kezelés kemény.
Utána nem számolgatja az ember
a veszteségeit, hisz többet ér
az élet akár így csonkoltan is,
mintha minden élhetőt eltaszít,
s nem örül annak, ami megmaradt:
hogy enni tud, nyáron virágot ültet,
hogy elmúlt, és már nincs benne harag,
hogy önfeledten újra énekel,
s leginkább, hogy mégis a föld alatt.

Ha fölhívsz, azért összerándulok még,
mint mikor egy érintés túl hideg.
Meg kell mondjam, hogy csöppet sem vigasztal,
hogy a tőlem tanult régi dalokkal
ringatod el a gyermekeidet.

Lady Chatterley fölkel a férje mellől

Vajon melyik nap kezdett irritálni?
És vajon mi? A bőr? Az íz, a szag?
De elviselem, hiszen jöhet bármi,
nincs rosszabb, mintha egyedül marad

az ember lánya. Inkább tűrni kell,
sőt nyelni kell – és minden értelemben,
hiszen, ki tudja, mikor tűnik el
végleg a vonzerőm. Így is megettem

annyi szépséget és annyi szerelmet!
Most ez maradt: pár kortynyi enyhe undor –
van elviselni alkohol elég,

Aztán az ember lánya egy szonettet
megír, és ettől rögtön másra gondol –
nem arra, hogy kiontja a belét.

Lady Chatterley a barlangban

Az eleje egyszerű. A vége az, amit nem értek. A vér beáramlik, belső nyomás, barlangos test. Látható, tapintható, érzékszervvel bemérhető, konkretizálható, íz, szag, miegymás. A kérdés nem ez. Nem ez forgat tengelyük körül, alul, felül, majd megint alul, izmot megfeszítve, izzadt, mértani testeket tenyeremmel bejárva. A szingularitás. Az elfoghatatlan. Maga a pillanat, fodrozódó gépolaj-időben, átfordulás, csupa határ, csupa, él, csupa sík, aztán a semmiből, rázkódás, hullámozás, mérhetetlenség. Egy pillanatig, soha nem tovább figyelemre érdemes, aztán megint nehézkedés, csiszolódás, mechanika. Ezt a pontot kutatom, tudományos igénnyel, lepedőmet mosva, mosva, foltos lepedőmet, összekent, egykor fehér, kísérletekbe belefoszlott, szakadt lepedőmet. Nem adom fel. Nem feladható, mert igazságként lehetetlen elfogadni mást, mint ami azonos körülmények között, azonos eredménnyel megismételhető.

■ **Lady Constance Chatterley** Derbyshire-ben született. Irodalmi tehetsége korán megmutatkozott. Versei jelentős részét férje, szeretői és a prúd, vidéki élet ihletik.